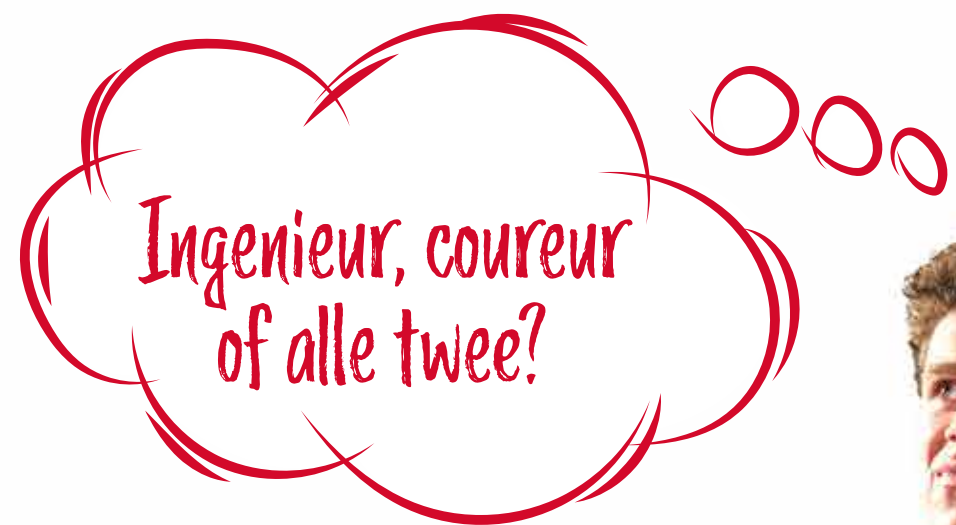

TOPSTUDENT RASTALENT

Een gesprek met Alec Segaert.

Interview/tekst: Thijs Delrue

Hij is regerend Europees kampioen en vicewereldkampioen tijdrijden bij de beloften, maar tijdens de kerstvakantie is Alec Segaert bezig met een compleet andere strijd tegen de klok. Niet op de fiets, maar tussen de boeken, want eind januari moet de tweedejaarsstudent burgerlijk ingenieur weer drie examens afleggen. En tussendoor gaat hij nog op stage in Spanje met Lotto Dstny, de ploeg waar hij onlangs een driejarig contract tekende. De combinatie van universiteit en peloton is allesbehalve vanzelfsprekend, maar de Lendeledenaar heeft er een goed ‘kopke’ op staan. Voor een amper twintigjarige klinkt hij opvallend nuchter en levenswijs.

Eerst en vooral bedankt dat je je even wilde vrijmaken voor de fotoshoot van onze campagne en een interview. Je zult je tijd nu wel kunnen gebruiken om te studeren?

Dat klopt, al moet ik zeggen dat die combinatie met de koers een pak doenbaarder is dankzij het geïndividualiseerde studietraject voor topsporters. In overleg met KU Leuven heb ik besloten om elk jaar twee derde van het programma af te leggen, waardoor ik in plaats van vijf jaar minstens acht jaar over mijn studie burgerlijk ingenieur zal doen.

‘Minstens’ acht jaar? Kan het dan nog langer uitlopen?

Ik heb wel al een profcontract, maar pas halfweg 2024 zal ik volledig profrenner worden. Vanaf dan zal ik mijn studie mogelijk nog meer moeten spreiden. Maar dat is dan maar zo. Tim Declercq heeft er ook 14 jaar over gedaan om zijn master in de lichamelijke opvoeding te behalen. Gelukkig worden sinds de coronapandemie alle lessen opgenomen. Daardoor kan ik trainen wanneer dat me het beste uitkomt en kan ik achteraf alsnog de lessen volgen.

Als topsporter kun je ook je examens spreiden, niet?

Dat klopt. Zeker in juni is dat handig, want dan zit ik midden in het wielerseizoen. Vorig jaar kwam ik pas op 20 juni terug uit de Giro voor beloften en moest ik op 24 en 28 juni examens afleggen. Een derde examen had ik gelukkig mogen uitstellen tot in augustus. Ik had mijn boeken wel meegenomen naar Italië, maar eerlijk gezegd is er van studeren toen weinig in huis gekomen... Toch was ik voor alles geslaagd, en dat gaf enorm veel voldoening.

Die drie semesterexamens eind januari passen eigenlijk beter in je agenda?

In principe wel, maar door de ploegstage met de profploeg van Lotto Dstny – van 9 tot 17 januari – moet ik wel goed plannen en op voorhand studeren. Ik heb nog een vierde examen dat ik graag had verplaatst naar begin januari, maar dat lukte niet voor de professor. Dat komt er dus pas eind februari aan. Een pak minder ideaal, want in februari ga ik weer op stage en daarna begint het seizoen eigenlijk al.

Er zijn wel meer wielrenners die een diploma willen behalen, maar burgerlijk ingenieur is niet bepaald de makkelijkste keuze.

Dat sluit gewoon aan bij mijn interesse. In het middelbaar volgde ik ook al wetenschappen-wiskunde, met acht uur wiskunde. Bovendien kan ik mijn studie ook linken aan mijn passie voor sport, want vanaf 2023 specificeer ik mijn studiekeuze naar biomedische technologie. Net als mijn vader, die osteopaat is, ben ik erg geïnteresseerd in alles wat met het menselijk lichaam te maken heeft. Ik zou met mijn diploma dus wel graag iets doen dat met sport gerelateerd is. Schoenen met carbonzolen zijn bijvoorbeeld door ingenieurs ontwikkeld om prestaties te bevorderen. Ook aerodynamica behoort tot het domein van ingenieurs.

Via die aerodynamica komen we naadloos uit bij het tijdrijden, jouw absolute specialiteit. In 2021 werd je Europees kampioen bij de junioren, een jaar later bij de beloften. Waar komt dat hardrijderstalent vandaan?

Dat heb ik waarschijnlijk te danken aan mijn verleden als triatleet. Zwemmen was mijn slechtste onderdeel. Vaak moest ik de kloof met de kopgroep dichten en probeerde ik er vervolgens van weg te rijden, zodat ik afstand kon nemen op de beste lopers. Vanaf de nieuwelingen ben ik ook gaan wielrennen. Zo volgde ik het voorbeeld van mijn vijf jaar oudere broer Loïc. Ook hij is vanuit het duatlon en triatlon in het wielrennen terechtgekomen en heeft tot bij de beloften gekoerst. Momenteel is hij mijn trainer en coacht hij ook een aantal andere renners, binnen en buiten de Lotto-ploeg.

Wie weet blijkt ons campagnebeeld profetisch en zal Kuurne je ooit écht op handen dragen...
Bedankt voor de fijne babbel en succes met je studies en op de fiets.

Sport zit blijkbaar in de genen, want ook je vader Frank is een verdienstelijk triatleet.

Hij doet dat nog altijd, ja, lange afstand bovendien. Intussen heeft hij aan zo’n vijftien Ironmans deelgenomen, waaronder die van Hawaï in 2017. Toen zijn we gaan kijken en heb ik als 14-jarige deelgenomen aan de Iron Kids-wedstrijd. Dat was voor de fun, maar ik kwam toch als eerste over de meet.

Begon het je toen al te dagen dat je een toekomst had als sportman?

Eerst heb ik duatlon en triatlon nog gecombineerd met het wielrennen, en vanaf 2021 heb ik me helemaal toegelegd op de fiets. Maar pas toen ik in september 2022 mijn handtekening zette onder mijn eerste profcontract, besepte ik dat het menens was.

Ondanks dat profcontract word je pas vanaf midden 2024 voltijds eliterenner. Heeft dat ook met je studies te maken?

Niet alleen. Samen met mijn vader en mijn broer, die me goed begeleiden, heb ik bewust gekozen om rustig op te bouwen. Het leukste aan wielrennen is om te kunnen meestrijden voor de zege en ik vind het belangrijk om die winning feeling zo lang mogelijk te behouden. Als ik te snel de overstap maak naar de profs, zoals tegenwoordig wel vaker gebeurt, zal ik misschien wel meekunnen, maar niet veel meer dan dat. Wanneer je dan je absolute fysieke top bereikt, mis je de ervaring van finales te rijden. Bij het ontwikkelingsteam van Lotto Dstny kan ik nog meespelen in internationale beloftenwedstrijden, maar omdat we ook een continentaal statuut hebben, kan ik tegelijk ervaring opdoen in een aantal profkoersen.

Houden je vader en broer je met de voetjes op de grond?

Goh, dat is niet echt nodig. Ik ben nuchter genoeg om te weten dat ik Remco Evenepoel niet ben. Als ik honderd procent profwaardig ben, zal ik wel deel uitmaken van dat elitepeloton. Intussen zijn er nog mooie beloftenkoersen die ik aan mijn palmares wil toevoegen. Zoals het WK tijdrijden, dat dit jaar in Glasgow plaatsvindt. Na mijn zilveren medaille in Wollongong is dat nu mijn grootste ambitie.

Dat betekent dat je ook specifiek moet trainen op die discipline. Waar doe je dat eigenlijk?

Op het chronowerk bereid ik me altijd voor langs de Leie. In Leuven is er wel de vaart richting Mechelen, maar het jaagpad wordt daar vaak doorkruist door andere wegen, terwijl je langs de Leie onder de bruggen door kunt rijden. Dat is veel handiger als je intensiteitsblokken wilt trainen, want zo kan ik een kwartier aan een stuk rechtdoor vlammen.

Je talent beperkt zich niet alleen tot tijdrijden. Bij de junioren werd je tweede in Parijs-Roubaix en als belofte won je de Ronde van Lombardije. Waar liggen dan je ambities op de langere termijn?

Dankzij mijn goeie tijdrift zou het kortere rondewerk me wel moeten liggen, ook al omdat ik bergop aardig meekan zolang het hoogteprofiel niet te extreem wordt. Maar het liefst van al zou ik toch een rol van betekenis willen spelen in de voorjaarsklassiekers. Dat zijn de wedstrijden die ik altijd het liefste heb gevolgd en waar ik ook het postuur voor heb. Parijs-Roubaix steekt er voor mij bovenuit.

Krijgt Kuurne-Brussel-Kuurne ook een plaatsje op je ideale erelijst?

Zeker en vast. Ik schat Kuurne minstens even hoog in als de Omloop Het Nieuwsblad. Misschien omdat het vlak bij huis is, maar ook omdat Kuurne me beter zou moeten liggen. Er wordt vaak gezegd dat het een wedstrijd voor sprinters is, maar de laatste jaren was de finale vaak spannend dankzij de ontsnappingen. Ik was live aanwezig toen Jasper Stuyven solo won, en ik herinner me ook de aanval van Mathieu van der Poel een paar jaar terug. Kuurne is echt een koers voor hardrijders...